

ІНФОРМАЦІЙНО-ДОВІДКОВИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ЗАГАЛЬНОДОСТУПНИЙ
ІНФОРМАЦІЙНО-ДОВІДКОВИЙ РЕСУРС

ПРО РЕСУРС

ЗАПИТАННЯ - ВІДПОВІДІ
З БАЗИ ЗНАНЬ

КОМЕНТАРІ ТА
ПРОПОЗИЦІЇ

ПОСІБНИК
КОРИСТУВАЧА

НОРМАТИВНІ ТА
ІНФОРМАЦІЙНІ
ДОКУМЕНТИ

ПИСЬМОВІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

Відповіді працівниками Контакт-центру
надаються з 8:00 до 20:00 (крім суботи та неділі)

0 800 501 007

Державна податкова служба України

Головне управління ДПС у Чернівецькій області
58013, м. Чернівці, вул. Героїв Майдану, 200 А,
Тел. 0372-54-54-99

Щодо нарахування штрафних санкцій та пені за порушення строків сплати податкового зобов'язання по платі за землю, якщо погашення податкового боргу відбулося внаслідок подання уточнюючої декларації щодо зменшення суми раніше нарахованих зобов'язань

Відповідно до п. 54.1 ст. 54 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ), крім випадків, передбачених податковим законодавством, платник податків самостійно обчислює суму податкового та/або грошового зобов'язання та/або пені, яку зазначає у податковій (митній) декларації або уточнюючому розрахунку, що подається контролюючому органу у строки, встановлені ПКУ. Така сума грошового зобов'язання та/або пені вважається узгодженою.

Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік (п 285.1 ст. 285 ПК).

Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму плати за землю щороку станом на 01 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають до відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому ст. 46 ПКУ, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій (п. 286.2 ст. 286 ПКУ).

Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання податкової декларації не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним (п. 286.3 ст. 286 ПКУ).

Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних

ініціювання переказу є завершеним для такого платника податків згідно із Законом України від 30 червня 2021 року № 1591-IX «Про платіжні послуги».

Отже, подання у встановленому порядку уточнюючої податкової декларації з плати за землю є правом платника податків, визначене нормами ПКУ, на усунення самостійно виявлених помилок, і не являється сплатою або погашенням податкового боргу, тому штрафні санкції, передбачені п. 124.1 ст. 124 ПКУ та пеня за порушення строків сплати податкового зобов'язання до платника податків не застосовується у разі зменшення раніше нарахованих податкових зобов'язань внаслідок виправлення самостійно виявленої помилки, допущеної в попередніх звітних (податкових) періодах за цей період.

цього податку, що подається за податковий період, наступний за періодом, у якому виявлено факт заниження податкового зобов'язання, збільшену на суму штрафу у розмірі 5 відс. від такої суми, з відповідним збільшенням загальної суми грошового зобов'язання з цього податку.

Якщо після подачі декларації за звітний період платник податків подає нову декларацію з виправленими показниками до закінчення граничного строку подання декларації за такий самий звітний період, то штрафи, визначені у п. 50.1 ст. 50 ПКУ, не застосовуються.

При самостійному дотриманні платником податків з дотриманням порядку, вимог та обмежень, передбачених ст. 50 ПКУ, суми податкових зобов'язань та/або іншого зобов'язання, контроль за сплатою якого покладено на контролюючі органи, штрафи, передбачені главою 11 ПКУ, не застосовуються (абзац третій п. 120.2 ст. 120 ПКУ).

Підпунктом 69.38 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ визначено, що тимчасово, на період з 01 серпня 2023 року до припинення або скасування воєнного стану на території України, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ, у разі самостійного виправлення платником податків з дотриманням порядку, вимог та обмежень, визначених ст. 50 ПКУ, помилок, що призвели до заниження податкового зобов'язання, такий платник звільняється від нарахування та сплати штрафних санкцій,

передбачених п. 50.1 ст. 50 ПКУ, та пені.

Слід зазначити, що п. 50.1 ст. 50 ПКУ не передбачено сплата штрафних санкцій у разі зменшення раніше нарахованих податкових зобов'язань внаслідок виправлення самостійно виявленої помилки, допущеної в попередніх звітних (податкових) періодах.

Відповідно до п.п. 129.1.3 п. 129.1 ст. 129 ПКУ, нарахування пені розпочинається при нарахуванні суми грошового зобов'язання, визначеного платником податків або податковим агентом, у тому числі у разі внесення змін до податкової звітності внаслідок самостійного виявлення платником податків помилок відповідно до ст. 50 ПКУ, – після спливу 90 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку сплати податкового зобов'язання.

Відповідальність за порушення правил сплати (перерахування) грошового зобов'язання визначено ст. 124 ПКУ.

Згідно з п. 124.1 ст. 124 ПКУ, у разі якщо платник податків не сплачує узгоджену суму грошового зобов'язання (крім грошового зобов'язання у вигляді штрафних (фінансових) санкцій, застосованих до нього на підставі ПКУ чи іншого законодавства, контроль за яким покладено на контролюючі органи, а також пені, застосованої до нього на підставі ПКУ чи іншого законодавства, контроль за яким покладено на контролюючі органи) протягом строків, визначених ПКУ, такий платник податків притягується до відповідальності у вигляді штрафу в таких розмірах:

при затримці до 30 календарних днів включно, наступних за останнім днем строку сплати суми грошового зобов'язання,

– у розмірі 5 відс. погашеної суми податкового боргу;
при затримці більше 30 календарних днів, наступних за останнім днем строку сплати суми грошового зобов'язання,
– у розмірі 10 відс. погашеної суми податкового боргу.

Підпунктами 14.1.175, 14.1.152 п. 14.1 ст. 14 ПКУ визначено, що податковий борг – це сума узгодженого грошового зобов'язання, не сплаченого платником податків у встановлений ПКУ строк, та непогашеної пені, нарахованої у порядку, визначеному ПКУ. Погашення податкового боргу – це зменшення абсолютного значення суми такого боргу, підтвержене відповідним документом.

Джерелами самостійної сплати грошових зобов'язань або погашення податкового боргу платника податків є будь-які власні кошти, у тому числі ті, що отримані від продажу товарів (робіт, послуг), майна, випуску цінних паперів, зокрема корпоративних прав, отримані як позика (кредит), та з інших джерел, з урахуванням особливостей, визначених цією статтею, а також суми надміру сплачених платежів до відповідних бюджетів (абзац перший п. 87.1 ст. 87 ПКУ).

Нормами пп. 35.1 та 35.2 ст. 35 ПКУ визначено, що сплата податків та зборів здійснюється в грошовій формі у національній валюті України, крім випадків, передбачених ПКУ або законами з питань митної справи. Сплата податків та зборів здійснюється в готівковій або безготівковій формі (у тому числі з використанням електронних грошей), крім випадків, передбачених ПКУ або законами з питань митної справи. Для цілей ПКУ обов'язок платника податку щодо сплати податків та зборів на єдиний рахунок, визначений ст. 35 прим. 1 ПКУ, вважається виконаним з моменту, коли

ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця (п. 287.3 ст. 287 ПКУ).

Згідно з п. 50.1 ст. 50 ПКУ у разі якщо у майбутніх податкових періодах (з урахуванням строків давності, визначених ст. 102 ПКУ) платник податків самостійно (у тому числі за результатами електронної перевірки) виявляє помилки, що містяться у раніше поданій ним податковій декларації (крім обмежень, визначених цією статтею), він зобов'язаний надіслати уточнюючий розрахунок до такої податкової декларації за формою чинного на час подання уточнюючого розрахунку.

Платник податків має право не подавати такий розрахунок, якщо відповідні уточнені показники зазначаються ним у складі податкової декларації за будь-який наступний податковий період, протягом якого такі помилки були самостійно (у тому числі за результатами електронної перевірки) виявлені.

Платник податків, який самостійно (у тому числі за результатами електронної перевірки) виявляє факт заниження податкового зобов'язання минулих податкових періодів, зобов'язаний, за винятком випадків, установлених п. 50.2 ст. 50 ПКУ:

- а) або надіслати уточнюючий розрахунок і сплатити суму недоплати та штраф у розмірі 3 відс. від такої суми до подання такого уточнюючого розрахунку;
- б) або відобразити суму недоплати у складі декларації з